

שלח תשפ"ד
גליון 196

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דעם רבינ'ס איכט

דער
ריינער קוואל

מין ציצית'ל

די וואך רעדט די תורה פון די הייליגע מצות "ציצית",
אין פסוק שטייט: "דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
ועשו להם ציצת, על פנפי בגדיהם לזכרתם ונתנו על
ציצת הפנף פתיל תכלת (במדבר טו, לח)".

די הייליגע מצוה ציצית איז אנטקעגן אלע מצוות פון
די הייליגע תורה. רבי שמעון בן יוחאי זאגט: "ווער עס
איז געווארנט אין מצוות ציצית, איז זוכה צו מקבל זיין
פני השכינה". די גמרא זאגט דארט ווייטער אז דער
אויבערשטער האט אונז זייער ליב דערפאר האט ער
אונז ארומגענומען מיט אסאך מצוות, ציצית אויף די
קליידער און מזוזה אויף די טיר, תפלין אויפן קאפ
(מנחות מג).

דער הייליגער רבי (תורה ז) איז אונז מגלה די
גרוסקייט פון מצות ציצית אז דאס היט אפ יעדן איד
פונעם יצר הרע און פון זיינע שלעכטע עצות. יא מיט
די פשוט'ע ציצית וואס קאסט אפאר גראשן קען מען
ביישטיין זייער גרויסע נסיונות און ווערן נאנט צום
צדיק און גיין אין זיינע עצות.

די גמרא פארציילט (שם) א מעשה פון א איד וועלכער
איז געווען זייער זעיר אין מצוות ציצית און ליידער
האט ער געוואלט טון א גרויסע עברה, די לעצטע
מינוט האבן זיינע ציצית'לעך זיך אויפגעהויבן...
און אים געגעבן א פאטש אין פנים! און ער האט זיך
געשטארקט און נישט געטון די עברה.

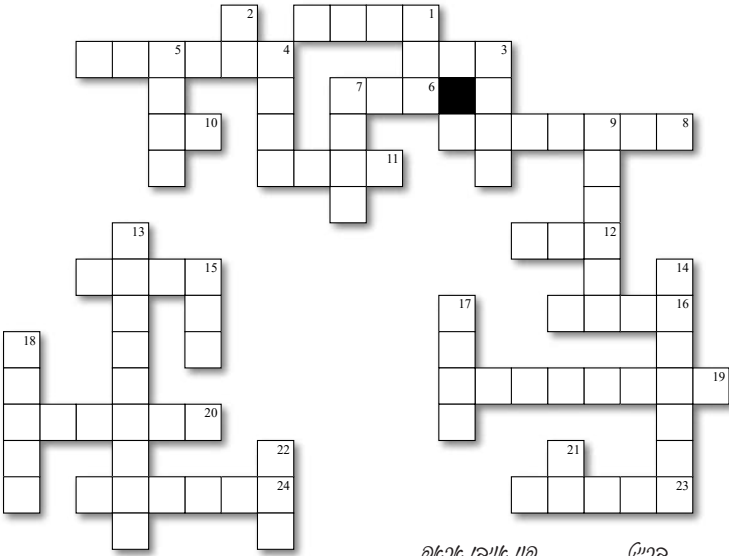
ער האט זיך דאן אנגערופן: "איך האב אויף מיר א מצוה
וואס דער הייליגער באשעפער האט אונז באפוילן.
דאס איז די מצוה פון "ציצית", עס ווערט דערמאנט
אין פרשת ציצית צוויי מאל דעם אויבערשטנס נאמען
אני ה' אלקיכם, איינמאל אויף צו געבן א שטראף ווער
עס האלט איר נישט איין און איינמאל צו באצאלן א
שכר פאר ווער עס טוט יא די מצוה. צום סוף האט דער
איד נאך באקומען אויף דער וועלט א גרויסן שכר."

ר' נתן שרייבט אין לקוטי הלכות (ציצית ג) אז דער
אנהייב עבודה וואס א איד דארף טון יעדן טאג, איז
מצוות ציצית, אזוי אויף ווען מען איז מחנך א קליין
קינד, איז דאס ערשטע זאך טוט מען אים אן א ציצית
פאר אנדערע מצוות מעשיות. ר' נתן איז מסביר אז
ווען מען האלט די ציצית אין האנט כאפט מען זיך אן
אין פסא הפכוד פון הייליגן באשעפער! און דאס גיבט
כח פארן אינגעלע אוועקצושטיפן דעם יצר הרע ער
זאל אים נישט קענען איינרעדן צו טון נארישקייטן און
עברות חס ושלום.

אין קצור לקוטי מוהר"ן שטייט אז ציצית איז א שמירה
פאר די אויגן, עס היט אפ דער מענטש פון שלעכטע
עצות און מען איז זוכה צו גוטע עצות פון די אמת'ע
צדיקים, דערפאר דארף מען זיין נזהר אין מצוות ציצית,
מען דארף איינזין האבן בשעת'ן אנטון אז מען זאל זוכה
זיין צו זיין א ריינער אינגל מיט הייליגע אויגן.

לאמיר טייערע קינדער זיך שטארקן מיט די הייליגע מצוה, מיר וועלן דאס האלטן חשוב און גיין מיט די ציצית אינדרויסן, די ציצית זאל אלעמאל זיין ריין אזוי ווי עס פאסט פאר אזא חשוב'ע מצוה און אבאכט געבן אז די ציצית זאלן זיין אלעמאל פשר, מיר וועלן טאקע זוכה זיין אז די מצוה וועט אונז שיצן און היטן פון אלע שלעכטס, אזוי ווי א אדלער שיצט אויף זיינע קליינע פינגלעך, ביז דער הייליגער באשעפער וועט אנכאפן אלע פיר - ציצית - עקן פון דער וועלט און אויסשאקלען אלע רשעים, און מיר וועלן שוין זוכה זיין צום אנקום פון משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

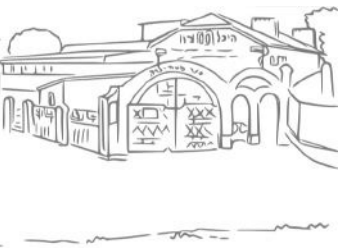
דורך מצות ציצית קען מען זוכה זיין צו אמונה, צו ארץ ישראל און צו מקרב זיין די גאולה, און צו מאכן נסים און מופתים! קינדער מען מען אויף זוכה זיין צו פרנסה צו האבן אלע גוטע זאכן בשפע דורך די הייליגע מצוה, ווייל די פרנסה פונעם מענטש ווענד זיך ווי ריין דער מענטש איז ברוחניות. נאך גאר א געשמאקע זאך קען מען זוכה זיין, צו אמת! אז מיר זאלן נישט ארויסזאגן קיין שקר פון מויל. און וואס נאך? "אז וואו און וואס דו וועסט לערנען וועסטו גוט פארשטיין דאס לערנען", עס וועט זיך דיר עפענען אלע חכמות פון די תורה אזוי ווי א שלחן ערוך - א גרייטע טיש!

טייערע קינדער
 בשעת ענגק זאגן די קליינע תפלה אויף ראש השנה, טרעף די ווערטער אינעם קעסטל:

"באשעפער, שטיי צו אונזער הילף מיר זאלן זוכה זיין צעברעכן אלע מניעות, זוכה זיין קומען צו די אמת'ע צדיקים אויף ראש השנה און זיך מקשר זיין צו זיי מיט אן אמת, און זוכה זיין בשלמות צו ריינע געדאנקען און מחשבות."

פון אויבן/אראפ	קייט
1. מיר	1. מקשר
2. צו	2. זיי
3. זוכה	3. אונזער
4. אויף	4. אמת'ע
5. זיין	5. צדיקים
6. שטיי	6. צעברעכן
7. בשלמות	7. די
8. אלע מניעות	8. הילף
9. באשעפער	9. מיט
10. זיך	10. זאלן
11. אמת'ע	11. אמת'ע
12. געדאנקען	12. געדאנקען
13. קומען	13. צדיקים
14. אן	14. ריינע
15. אמת'ע	15. מחשבות

הפצה קולבאר

קנדער פון מפיצים דערציילן אלעס ארום הפצה

א גומן צדיק, וויאזוי הייסטו?

איך הייס בערי,

קענסט דערציילן פאר די קנדער איבער די הפצה אויף רעדער?

יא, ס'איז טאקע שוין אריבער אפאר יאר זייט מיין טאטע האט אנגעהויבן זיין א חלק פון די אינטערעסאנטע הפצה, וועל איך ענק דערציילן אביסל, איך האב אויך א חבר מענדי וואס זיין טאטע איז אויך געווען א שותף אין דעם פראיעקט, אפשר וועט ער אויך מיטטיילן עפעס וואס ער האט צו דערציילן.

לאזיר אנדייבן מיט דיין טאמ.

איך בין געווען נאך זייער אינג, ווען מיין טאטע איז איין טאג אהיימגעקומען מיט א געלע סקול באס [א שולע קינדער באס] פאר מיר איז עס געווען מאדנע, וואס איז געשען? מיין טאטע גייט פירן קינדער אין חדר? אבער עס איז נישט אדורך אפאר טעג און דער באס איז געווארן געפארבט ווייס, מיין טאטע מיט זיינע שותפים זענען געשטאנען און ארומגעקלעפט די פענסטערס פון די באס און געשפריצט ווייסע פארב.

לאזיר פרעגן מענדי א שאלה: מענדי, דו געדענקסט אויך די מעשה?

א שאלה צו איך געדענק? נאך ווי, מען האט נישט

געקענט טוישן די באס עס זאל באלאנגען פאר א פריוואטן מענטש, נישט פאר א סקול [שולע] נאר אז מען טוישט די קאליר [אין חו"ל זענען די שולע באסעס געל].

אזוי האט מען געפארבט דעם באס און ארויסגענומען אלע זיצן, געלאזט נאר צוויי זיצן פאר די הפצה אינגעלייט, און דאן האבן זיי געבויט שאפעס מיט טירן...

איין מינוט בערי, די קנדער ווייסן נאכנישט וואס האט די באס צוטון מיט הפצה, מען איז געפארן מיט די באס מאכן התבודדות אין פעלד?

ניין, מען איז ארומגעפארן מיט דעם באס ארום אסאך אידישע געגנטער אין ניו יארק וואו עס וואוינען אידן און דער באס איז געווען פול מיט ספרים, ווען מען איז אנגעקומען צו א שול האט מען אויסגעלייגט טעצער מיט ספרים פארנט פון

הפצה קולבארי

באס, אויך האבן זיי געהאט ספעציעלע לעקטערס וואס זאל ליכטיג מאכן אין דער טונקל. שפעטערע יארן האבן זיי שוין געקויפט א ווען [טענדער] עס איז אריבער עטליכע חשוב'ע אינגעלייט וואס האבן געהאט און האבן נאך ביז היינט א חלק און דעם גרויסן הפצה פראיעקט.

למעשה איז געווען גאר א נייע אויפטו אז היימישע חסיד'ישע אינגעלייט שטייען און פארקויפן ברסלב'ע ספרים, עס איז נאך דעמאלט נישט געווען צובאקומען אלע ספרים מיט היימישע דעקלעך, רוב ברסלב'ע ספרים זענען געווען ליכטיג בלויז און ליכטיגע ברוינע דעקלעך, אבער אידן האבן געקויפט די הייליגע ספרים, ספעציעל איז געגאנגען זיין שטארק די ספרים ווי, משיבת נפש השתפכות הנפש פארשטייט זיך ליקוטי מוהר"ן, יעדער איד וויל דאך האבן אזא ספר אין זיין שטוב! גראדע פון דעם טרעקל האט זיך געעפנט גאר א גרויסע הפצה פראיעקט וואס פירט זיך ביז היינט דורך גאר חשוב'ע אינגעלייט.

וואס נאך קענסטו פארציילן איבער די הפצה?

יא, מיין טאטע איז איינמאל געפארן ביז קאנאדע מיטן באס, כדי צו מזכה זיין די אידן אין טאהש און מאנטריאל, עס עס איז געווען א לאנגע רייזע,

די שול און אזוי ארום האבן הונדערטער אידן זוכה געווען צו קויפן ספרים און זיך ווארימען אונטערן רבי'נס שאטן.

מענדי: מיין טאטע האט זייער א נאנטער חברותא וואס לערנט מיט אים וואס ער איז טאקע מקורב געווארן א דאנק וואס ער האט געקויפט א ספר פון הייליגן רבי'ן אין קרית יואל און פארנט פון שול!

מענדי, וועמענס איינמאל איז געווען די הפצה אויף רעדער?

איך מיין אז א גרויסע חלק איז געווען נאך וואס מיין טאטע איז איינמאל אהיימגעקומען פון אומאן, דארט האט אים א איד זייער אנגעווארעמט צו מאכן הפצה און פארקויפן ספרים מיט די ביליגע פרייז פון מחיר הקרן, ווען מיין טאטע איז אהיימגעקומען האט ער זייער געוואלט אויפשטעלן א קרן, האט ער קודם א האלבע יאר צאמגעשטעלט מיט זיינע חברים געלט און געקויפט ספרים אין ארץ ישראל, און אזוי איז צוביסלעך געווארן די הפצה מער און מער.

בערי, וואס האסטו פריער געוואגט אז מען האט אויסגעלייגט טענער ספרים?

יא, כדי דאס אויספאקן די ספרים אראפ פון דער באס זאל נעמען זייער שנעל, האבן זיי געהאלטן די ספרים אויף לאנגע שמאלע טעצער און אזוי אויך גלייך נאכן פארקויפן האט מען די געבליבענע ספרים ארומגענומען מיט פלאסטיק און גלייך ארויף אויף די שאפעס פון דער

איך פלעג מתפלל זיין זיין זאלן נישט שרייען און געבן דאס געלט גרינגערהייט און אונז לאזן גיין.

זייער שיין, א ריכטיגע הפצה און א קידוש השם האסטו געמאכט!!!

בערי וואס זאגסטו, דו האסט אויך א חלק געהאט?

קודם, האב איך געהאט א חלק אז מיין טאטע פלעגט ליל-שישי און זונטאג אהיימקומען זייער שפעט, די טעג איז ער געווען זייער פארנומען מיט די הפצה, פאר מיר איז נאר געבליבן די זאך צו מתפלל זיין אז ער זאל אויפטון און עס זאל האבן די ריכטיגע השפעה אויף די אלע אידן וואס קויפן די ספרים. אזוי אויך פלעג איך צומאל העלפן שלעפן די ספרים, א חלק פון די ספרים איז געלעגן אפאר יאר ביי אונז אין דער אינטערשטער שטאק.

מענדי צום שלום ווילסטו נאך עפעס צולייגן?

איינמאל איז מיין טאטע געפארן מאכן הפצה פארנט פון א שול, גאר א היימישע שול נעבן ניו יארק, ווען דער רב פון שול - גאר א געשמאקע ערליכער רב איז צוגעקומען צום טישל, ער קוקט זיך ארום אויף די ספרים און רופט זיך אן מיט א ערנסטן שמייכל: "הא, איר פארקויפט ברסלב'ע ספרים? איר ווילט איך זאל ווערן א ברסלב'ער? אויב וועל איך ווערן א ברסלב'ער וועל איך דאך מוזן פארן קיין אומאן ראש השנה, נא, - ווייזט דער רב אויף זיין שול - ווער וועט דא זיין דער רב 'ראש השנה' אויב איך וועל פארן!!!?"

יישר כח בערי און מענדי פאר ענקער צייט, דער אויבערשטער זאל אייך העלפן ענק זאל וואקסן ברסלב'ע חסידים, מפיצים און צדיקים.

ספעציעל ביים גרעניץ האבן זיי אויפגעהאלטן און געוואלט וויסן וואסערע גרויסע ביזנעס מיין טאטע האט, אז ער פארקויפט אזויפיל ספרים, נא, גיי זיי מסביר פאר די אגענטן ביים גרעניץ וואס טייערע שחורה דאס איז באמת...

נאך אן אינטערעסאנטע זאך, איינמאל איז א בחור געקומען מיט אן אנגעפולטע זעקל מיט קליין געלט און געקויפט א סעט ליקוטי הלכות.

איינמאל זייענדיג אין דיל ניו גערסי, איז צוגעקומען אן עלטערע איד און געפרעגט וואס פארקויפט מען דא? הא ברסלב'ע ספרים? רופט ער זיך אן: "בזכות רבינו נחמן בין איך א שומר שבת!". מיין טאטע זאגט מיר אלעמאל, אז דער הייליגער רבי וויל אריינברענגען דעת אין מענטשן מען זאל וויסן אז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט, די אלע ספרים פון רבי'ן לערנען דאס אויס פארן מענטש, אויב דער מענטש לעבט נישט מיטן באשעפער קוקט ער אפשר אויס אינדרויסן ווי א מענטש אבער שכל האט ער ווי א

מענדי, האסטו געהאלפן דיין טאטן מיט די הפצה?

איך בין געווען גאנץ אינג, אבער ווען מיין טאטע פלעגט אהיימברענגען די קליין-געלט פון די הפצה, פלעג איך עס צאמפאקן און גיין מיט מיין מאמע צום דערנעבנדיגן באנק, דארט איז דא א מאשין וואו מען קען אריינשווארפן קליין געלט, דערנאך באקומט מען א צעטל וואו מען גייט צום טישל און דער מענטש גיט די דאללארן. די באנק איינגעשטעלטע האבן נישט אלעמאל געגליכן ווען מיר האבן געברענגט די קליין געלט, אבער

דער שיכור אין מאסקווע

ביי זיך, פון שרעק פון די שווארצע ק.ג.ב. פאליציי. די ברוסקער חסידים וואס פחד ה' איז געווען קעגן זייערע אויגן, האבן זיך מוסר נפש געווען פאר די געוואלדיגע מצוה פון הכנסת אורחים, און אריינגענומען געסט טראץ דעם גרויסן געפאר.

עס האט זיך איינמאל געמאכט, און דער חסיד ר' הירש לייב ליפל ז"ל איז אנגעקומען אין די שטאט מאסקווע - דער גרויסער הויפט שטאט פון רוסלאנד - פאר זיין השתדלות צו באקומען אן ערלויבעניש צו קענען ארויסגיין פון רוסלאנד קיין ארץ ישראל. אבער וואו וועט ער איינשטיין? דער געזעץ איז געווען אזוי שטרענג אז מען האט געקענט באשטראפט ווערן מיטן אריינעמען א גאסט אין שטוב, צו ווערן פארשיקט אויף סיביר ל"ע.

אזוי ווי עס איז געווען ערב שבת, האט ער צוגעאיילט זיינע טריט צו ר' משה ירוסקי ז"ל א ברוסקער חסיד וואס האט געהאט מסירות נפש פאר די מצוה פון הכנסת אורחים, און איז גרייט געווען צו איינשטעלן זיין לעבן, און איז טאקע דארט איינגעשטאנען שבת. א גאנצן שבת האבן זיי אכטיג געגעבן די גוי'שע שכנים זאלן נישט

אדיר איום ונורא... דער זיסער הארציגער ניגון פון זמירות מוצאי שבת. ברוך ה' היינט קען דאס יעדער זינגען מיט געפיל, מיט אלע הייליגע נגונים פון מלוה מלכה, צו באגלייטן דעם הייליגן שבת. נישט אייביג איז דאס געווען אזוי פשוט, אז מען זאל קענען זינגען אזוי הויך און געשמאק זמירות, מען האט געדארפט פאר דעם אסאך מסירות נפש.

דער קאמוניסטישער פלאן האט געהויבן קאפ אין רוסלאנד, מיטן נאמען פון געזעץ האבן זיי אויסגעריסן יעדעס פינטעלע אידישקייט וואס מען קען נאר געפינען, נייע גזרות זענען אויסגעוואקסן מיט יעדן פרימארגן, ליידער זענען געווען צווישן די הויפט קאמוניסטן פיל אפגעפארענע אידן, אזוי אז זיי האבן געוואוסט פון אינעווייניג ווי אזוי צו אוועקמאכן יעדע גוטע מידה. מען האט נישט געטארט פארקויפן תשמישי קדושה, און נישט לערנען תורה פאר א צווייטן, די קינדער מוז מען שיקן צו די קאמוניסטישע שולעס, תורה, אמונה אין ה' יתברך, תפלה, ווי אויך אלע מצוות פון די תורה איז ליידער געווארן כמעט אוממעגליך צו מקיים זיין.

אינע פון די שווערע גזרות איז געווען אז מען האט נישט געטארט אריינעמען אין שטוב א מענטש פון אן אנדערן שטאט, אזוי אז ווען עס איז געקומען א גאסט אין שטאט האט יעדער מורא געהאט אים צו אריינעמען

געזעץ טאר מען נישט צוגיין צו א שכור,
אזוי האט ער ממשיך געווען צו זינגען און
אויף געקענט רעדן דיבורים צום באשעפער,
ווען קיינער לייגט נישט אכט אויפן מאדנעם
שכור וואס רעדט צו זיך אליין...

אזוי האט ר' הירש לייב געזינגען די אלע
נגונים פון מוצאי שבת מיט שמחה און
התלהבות הויף אויפן קול אין גאסן פון
מאסקווע, אן קיין שום שרעק פון קיינעם.

יארן שפעטער האט ר' הירש לייב דאס
דערציילט פאר ר' נחמן
ישראל בורשטיין ז"ל
און געזאגט אז די
שמחה און חיות, די
התעוררות וואס ער
האט געפילט ביי יענע
זמירות מוצאי שבת
ביינאכט מיט קולות
עד לב השמים, בפרט
דעם זמר "אדיר איום

ונורא" קען ער גארנישט פארשטעלן.
ווען ער איז אָנגעקומען צום זמר "אליהו
הנביא" ביי די ווערטער " איש סחו אחריו
ה' הוא אלקים" האט ער געשריגן הויף מיט
אלע כוחות זיבן מאל, ה' הוא האלקים,
דעמאלס האט ער געטראכט ביי זיך, אז אויף
אליהו הנביא איז געווען אן איינציגער נביא
ה' צווישן ניין הונדערט פופציג פאלשע
נביאים און געשריגן ה' הוא האלקים. אזוי
אויף האט ער זיך געפינען אויפן גאס צווישן
פיל שכורים, וואס זענען בנגינות שותי שכר,
און נאר ער אליין, זיין הארץ איז צום הימל,
מיט זמירות שירות ותשבחות צום הייליגן
באשעפער. (אוצר נחמני)

דערגיין אז א גאסט איז געקומען, כדי זיי
זאלן נישט מסרן ח"ו, דעריבער האבן זיי
געזונגען שטיל די זמירות, און געפירט זייער
איינגעהאלטן די סעודות שבת, זיי זאלן
נישט צוברענגען קיין אויפמערקזאמקייט.

ר' הירש לייב וואס האט געהאט א ברענעדיגע
הארץ צום באשעפער, האט געוואלט זינגען
און טאנצן לכבוד שבת קודש, ער האט אבער
פארשטאנען אז יעצט מוז מען היטן דאס
לעבן, מוצאי שבת האט שוין ר' הירש לייב

געפילט אז ער קען נישט
אויסהאלטן, ווי קען
מען זינגען די הייליגע
נגונים פון מלכה מלכה
שטיל און איינגעהאלטן?
האט ער זיך געפרעגט
צובראכן,
ווען פלוצלונג איז
אים איינגעפאלן א
מזרא'דיגע פלאן. ער איז

ארויסגעלאפן פון שטוב און ארויסגעגאנגען
אויפן גאס. ביינאכט איז די גאסן פון
מאסקווע פול מיט פוסטע גויש'ע שכורים,
וואס דרייען זיך און זינגען און שרייען פון
שפרות, ר' הירש לייב האט זיך געמאכט ווי
א שכור, און האט גענומען זינגען די זיסע
זמירות פון מלכה מלכה בקולי קולות אן קיין
שום שרעק און בושה... הן, הן אפה תקותי,
וּלְיִשׁוּעַתְךָ קוֹיִתִּי...

האט ער געשריגן צום באשעפער מיטן
גאנצן ברען... מִפְּחַד, מִפְּחַד לְהִצְלִי... ווען
איינער א גוי איז צוגעגאנגען צו אים האט ר'
הירש לייב אים געגעבן א גוטן שטופ, אזוי
ווי א עכטער שכור... ווייל לויטן רוסישן

סיפורי מעשיות מעשה יא' - דער בן-המלך און דער בן-השפחה שנתחלפו

- קען מען דורךדעם וואס איך האב מקבל געווען
- 'אז מ'זאל פארשטיין דבר מתוך דבר' (דהיינו:
איין זאך פון דער אנדערער)!

און איך האב נאך די [דאזיגע] זאך נישט
אויסגעזאגט, פאר קיין שום 'מענטשן' אין דער
וועלט. בכן [דעריבער], וועל איך דיך אויסלערנען
די דאזיגע זאך - און דו וועסט מיר געבן די דאזיגע
'כלי' דערפאר!"

האט ער זיך מיישב געווען (דהיינו: דער אמת'ער
בן-מלך, וואס ער האט געהאט די 'כלי': [אז] ס'איז
א אמת [באמת] א 'גרויס חידוש' אז מ'זאל זיין א
'מבין דבר מתוך דבר'! האט ער אים אוועקגעגעבן
די 'כלי'!

און 'ער' (דהיינו: דער 'מענטש' פון דעם 'פערד') איז
געגאנגען, און האט אים אויסגעלערנט ער זאל
זיין א 'מבין דבר מתוך דבר'!

און דער 'אמת'ער בן-מלך' - מחמת [ווייל] ער
איז שוין געווארן א 'מבין דבר מתוך דבר' - איז
ער דארט אומגעגאנגען ביי דעם 'טויער' פון
דער [אויבנדערמאנטער] 'מדינה' - און ער האט
פארשטאנען: "אז ס'איז יא געמאלט [מעגליך], אז
ער זאל זיך דאס אונטערנעמען, אז ער זאל [וועט]
אומקערן צו דער 'מדינה' דעם 'ערשטן נאמען'!"
- ווארן ער איז זיך שוין געווארן א 'מבין דבר
מתוך דבר' - איבערדעם [צוליב דעם] האט ער
פארשטאנען: "אז ס'איז געמאלט [מעגליך]!"

כאטשע ער האט נאך נישט געוואוסט וויאזוי,
ווי'רמער [אויף וועלכן אופן] וועט ער דאס קענען,
אז ער זאל [וועט] אומקערן דעם 'ערשטן נאמען'

דערווייל איז אהין אָנגעקומען נאך א 'מענטש',
וואס ער האט געריטן אויף א 'פערד' - און ער
האט געוואלט אריינגיין - האט מען אים אויך
נישט געלאזט אריין, מחמת [צוליב] דעם [פנ"ל].

דערווייל האט ער דערזעהן: "[אז] ס'שטייט דאס
'פערד' פון 'יענעם מענטשן' - איז ער געגאנגען,
און האט גענומען די [אויבנדערמאנטע] 'כלי',
און האט זי אנידערגעלייגט אויף דעם 'פערד' -
האט עס אָנגעהויבן צו שפילן דעם 'זייער וואוילן
[וואונדערליכן] ניגון' [פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]]!"

האט אים דער 'מענטש' פון דעם 'פערד' זייער
געבעטן: "אז ער זאל אים [דאס] פארקויפן!" און
ער האט אים געענטפערט: "וואס קענסטו מיר
געבן, פאר אזוי א [אזא] [וואונדערליכע כלי]?"

האט דער 'מענטש' פון דעם 'פערד' צו אים
געזאגט: "וואס קענסטו דען טאן מיט דער
[דאזיגער] 'כלי'? - נאר דו וועסט [קענסט] מאכן
מיט איר א 'קאמעדיע' [שפיל], און דו וועסט
נעמען [באקומען] א 'גילדן'!"

איך קען אבער א זאך - וואס ס'איז בעסער פון
דיין 'כלי' - איך ווייס אז זאך, וואס איך האב מקבל
געווען פון מיינע 'עלטערנס-עלטערן': - "אז
מ'זאל זיין א 'מבין דבר מתוך דבר'!" - דהיינו:
איך ווייס אזוי א [אזא] זאך וואס איך האב מקבל
געווען פון מיינע 'עלטערנס-עלטערן' - וואס
דורך דער [דאזיגער] זאך, קען מען זיין א 'מבין
דבר מתוך דבר' (מ'זאל פארשטיין איין זאך פון דער
אנדערער זאך).

אז [ווען] איינער רעדט עפעס א [פשוט] 'ווארט'

צו דער 'מדינה' - נאר פונדעסטוועגן פארט, ווייל
ער איז געווארן א 'מבין דבר מתוך דבר' - האט
ער פארשטאנען: "אז ס'איז געמאלט [מעגליך]!"

*

האט ער זיך מיישב געווען: "[אז] ער וועט
זיך הייסן אריינלאזן! - און ער וועט זיך דאס
אונטערנעמען, אז ער זאל [וועט] אומקערן צו
דער 'מדינה', דעם 'ערשטן נאמען'! - וואס וועט
ער דא צולייגן [דערלייגן]?"!

האט ער געזאגט (צו די 'מענטשן וואס זיי האבן
אים נישט געוואלט אריינלאזן): "אז זיי זאלן אים
אריינלאזן - און ער וועט זיך אונטערנעמען דאס
דאזיגע - אז ער זאל [וועט] אומקערן [צו] דער
'מדינה', דעם 'ערשטן נאמען'!"

האט מען אים אריינגעלאזט!

און מ'האט מודיע געווען [פאר] די 'שרים': "אז
ס'געפינט זיך אזוי א [אזא] 'מענטש' - וואס ער
ווייל זיך דאס אונטערנעמען, [אז] ער זאל [וועט]
אומקערן [צו] דער 'מדינה', דעם 'ערשטן נאמען'!"
האט מען אים געבראכט [געברענגט], צו די 'שרים'
פון דער 'מדינה'!

האבן אים די 'שרים געזאגט: "דו זאלסט וויסן:
אז מיר זענען אויך קיין 'נערנים' נישט חס-ושלום
- נאר דער 'מלך' וואס ס'געווען - ער איז געווען
א 'ווילד-גרויסער חכם' זייער - וואס אקעגן אים,
זענען מיר אלע געווען 'נערנים' - איבערדעם
[צוליב דעם] פלעגט מען די 'מדינה' צו רופן: 'דאס
נארישע לאנד, און דער קלוגער מלכות'!"

דערנאך איז דער 'מלך' געשטארבן - איז געבליבן
דער 'בן-מלך' - און דער 'בן-מלך' איז אויך א

'חכם' - נאר אקעגן אונז, איז ער גאר קיין 'חכם'
נישט - איבערדעם [צוליב דעם] רופט מען היינט
די 'מדינה' פארקערט: 'דאס קלוגע לאנד, און דער
נארישער מלכות'!

האט דער 'מלך' 'צוואה געלאזט: אז [אויב] ס'וועט
זיך געפונען אזוי א [אזא] 'חכם', וואס ער זאל
קענען אומקערן צו דער 'מדינה', דעם 'ערשטן
נאמען' - זאל ער זיין 'מלך'!

און [דער 'מלך'] האט אנגעזאגט [צו] דעם 'זוהן':
אז [אויב] ס'וועט זיך געפונען אזוי א [אזא] מענטש
[ווי אויבנדערמאנט] - זאל ער אים אפטערעטן
[אנועקגיין, און אים איבערגעבן] די 'מלוכה'!

דהיינו: אז [אויב] ס'וועט זיך געפונען אזוי א [אזא]
'חכם' - וואס ער וועט זיין אזוי א [אזא] 'ווילד-
גרויסער חכם' - וואס אקעגן אים וועלן זיי אלע
זיין 'נערנים' - זאל ער ווערן 'מלך'!

ווארן דער [דאזיגער] מענטש - וועט זיך ווידער
אומקערן צו דער 'מדינה', דעם 'ערשטן נאמען':
'דאס נארישער לאנד, און דער קלוגער מלכות'
- ווארן זיי זענען זיך אלע 'נערנים' אקעגן אים!

בכך [דעריבער] זאלסטו וויסן וואס דו נעמסט דיך
דא אונטער!"

(אזוי האבן אלץ [אלעס] די 'שרים', צו אים געזאגט!)
נאך האבן זיי אים געזאגט: "די 'פרוב' וועט
זיין אויב דו ביזט [טאקע] אזוי א [אזא] 'חכם' -
באָשר [אזוי-ווי] ס'איז דא פארהאנדן א 'נארטן',
וואס ס'איז איבערגעבליבן פון דעם 'מלך' וואס
ס'געווען, וואס ער איז געווען זייער א 'גרויסער
חכם' - און דער 'נארטן', איז זייער א 'ווילד'
[וואונדערליכער] חידוש' - ס'וואקסן אין אים 'כלי-

ער דערזעהן: אז ס'שטייט דארט נעבן דעם 'גארטן', א 'מענטש' - דהיינו: ס'איז דארט געווען אויסגעמאלט [אויסגעמאלן] א 'מענטש'!

האט ער ווייטער א קוק געטאן - האט ער געזעהן: אז איבער [העכער] 'דעם מענטשן', איז פארהאנדן א 'טאבליצע' [טאוועל פון האלץ] - און דארט שטייט אנגעשריבן: "אז דער [דאזיגער] 'מענטש', דאס איז געווען א 'מלך', פאר כמה מאות שנים (פאר וויפיל [עטליכע] הונדערט יאהר) - און [אז] אין די 'צייטן' פון דעם 'מלך', איז געווען 'שלום' - ווארן ביז דעם 'מלך', איז געווען 'מלחמות' - און אזוי [אויך] נאך אים, איז [אויך] געווען 'מלחמות' - און אין די 'טעג' פון דעם 'מלך' איז געווען 'שלום'!

האט ער פארשטאנען: ווארן ער איז זיך שוין געווען א 'מבין דבר מתוך דבר': אז ס'איז גאר געווענד [געוואנדן] אין 'דעם מענטשן' - אז [ווען] מ'גייט אין דעם 'גארטן' אריין, און מ'הייבט אן צו יאגן - באדארף מען גארנישט צו אנטלויפן - נאר מ'זאל זיך שטעלן נעבן 'דעם מענטשן' - [און] דורךדעם וועט מען ניצול ווערן!

נאכמער אפילו - אז מ'זאל [אויב מ'וועט] נעמען 'דעם מענטשן' - און מ'זאל [מ'וועט] אים אריינשטעלן אינעווייניג אין דעם 'גארטן' אריין - אזוי וועט קענען 'איטלעכער מענטש' אריינגיין 'בשלום', אין דעם 'גארטן' אריין!

(אזוי האט אלץ [אלעס] פארשטאנען דער 'אמת'ער בן-מלך' - ווייל ער איז געווען א 'מבין דבר מתוך דבר')!

מתכות' (דהיינו: 'פלים' פון 'אייזנווארג'), זילבערנע פלים', און 'גילדענע פלים' - און ער איז א 'ווילד [וואונדערליכער] חידוש' זייער.

נאר מ'קען נישט אריינגיין אין דעם 'גארטן' - ווארן אז [אויב] א 'מענטש' גייט אין אים אריין - אזוי הייבט מען אים אן תיכף צו יאגן - און מ'יאגט - און ער שרייט - און ער ווייסט גארנישט, און זעהט גארנישט, ווער ס'יאגט אים - און אזוי יאגט מען אים אלץ, ביז מ'מאכט אים אנטלויפן פון דעם 'גארטן'! בכך [דעריבער] וועלן מיר זעהן, אויב דו ביזט א 'חקם': אז [אויב] דו וועסט קענען אריינגיין אין דעם 'גארטן'!"

האט ער געפרעגט: "צו מ'שלאגט דעם 'מענטש' וואס ער גייט אריין!"

האבן זיי אים געזאגט: "דער עיקר איז, [אז] מ'יאגט אים - און ער ווייסט גארנישט ווער ס'יאגט אים - און ער מוז אנטלויפן מיט גרויס 'בהלה' זייער - ווארן אזוי האבן זיי דערציילט 'מענטשן' וואס זיי זענען אהין אריינגעגאנגען!" (אזוי האבן אלץ [אלעס] געזאגט די 'שרים', צו דעם 'אמת' בן-מלך)! האט ער זיך אויפגעהויבן - און איז געגאנגען צו דעם 'גארטן'!

האט ער געזעהן: [אז] ס'איז פארהאנדן א 'מויער' ארום אים - און דער 'טויער' איז אפן - און ס'ע [ס'איז] קיין 'שומרים' דארט נישט פארהאנדן - ווארן מ'באדארף בוודאי נישט קיין 'שומרים' צו דעם 'גארטן' (ווארן ס'קען זיך קיינער, אין אים נישט אריינגיין, פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]).

איז ער געגאנגען ביי דעם 'גארטן' (דהיינו: דער 'אמת'ער בן-מלך)! האט ער א קוק געטאן - האט

לאמיר זיך פאר הערן

די עלווטע מעשה - דער בן מלך ופן שפחה שנתהלכו (6)

- פרוכט און גרינעייג
- שיינע בלומען
- אייזערנע כלים זילבערנע כלים און גולדענע כלים
- ו. **וואס האט פאסירט צו ווער ס'האט געוואלט אריין אין גארטן**
 - מהייבט אים אהן זייער צו יאגן
 - מישלאגט אים
 - מילאזט אים אריין גיין רוהיג
- ז. **וואס איז געשטאנען אויף די טאבליצע וואס איז געווען העכער דעם אויסגעמאלענע מענטש?**
 - אז ער איז געווען קעניג פאר אפאר יאר צוריק און אין זיינע צייטן איז געווען שלום
 - אז ער איז געווען קעניג פאר א פאר הונדערט יאר צוריק און אין זיינע צייטן איז געווען מלחמות
 - אז ער איז געווען קעניג פאר אפאר הונדערט יאר צוריק און אין זיינע צייטן איז געווען שלום
- ח. **וואס דער בן המלך פארשטאנען ווען ער האט דאס געזעהן?**
 - אז ווער עס גייט אריין אין גארטן און מייאגט אים דארף ער זיך שטעלן נעבן דעם מענטש
 - אז אויב מיוועט נעמען דעם מענטש און מיוועט עס אריין לייגן אין דעם גארטן וועט יעדער קענען אריין גיין ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ט. **האסטו אלערענט די מעשה פון די וואך?**
 - יא
 - נין
 - א חלק

- א. **וואס האט אים דער מענטש פונעם פערד געגעבן פאר די כלי?**
 - גאלד און זילבער
 - ער האט אים געלערנט צו זיין א מבין דבר מתוך דבר
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. **וואס האט דער אמת'ער בן המלך פארשטאנען נאכדעם וואס ער איז געווארען א מבין דבר מתוך דבר?**
 - ער האט פארשטאנען אז ער וועט נישט קענען צוריק קערן פאר די מדינה די ערשטע נאמען "די נארישע לאנד און קלוגער מלכות"
 - ער האט פארשטאנען ווי אזוי ער וועט קענען צוריק קערן פאר די מדינה די נאמען
 - ער האט פארשטאנען אז ער וועט קענען צוריק קערן פאר די מדינה די נאמען - כאטש ער ווייסט נישט וויאזוי
- ג. **וואס האבן די שרים געזאגט פאר'ן בן המלך?**
 - אז עס איז נישט שווער צו צוריק קערן דעם נאמען ווייל די מדינה זענען נעריים
 - אז די מדינה זענען נישט קיין נעריים נאר אנטקעגן דער קלוגער קעניג וואס איז געשטארבן זענען מיר אלע געווען נעריים
 - אז דער קעניג איז נישט געווען אזוי קלוג נאר ער האט געהאט א עצבה געבער
- ד. **פארוואס האבן זיי נישט איינגעלאזט נאר ווער ס'וועט צוריק קערן די נאמען פון די מדינה?**
 - ווייל די שרים האבן געוואלט אז ס'זאל זיין א קלוגער קעניג פאר די מדינה
 - ווייל דער קעניג האט געלאזט צוואה אז ווער ס'וועט צוריק קערן די נאמען ער זאל ווערן קעניג
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. **וואס האט געוואקסן אין די גארטן פון דער פריערדיגע קעניג?**

איברי שפחה

וועלכע גוטע מידה קען מען זיך לערנען די וואך פון די מעשה?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וויפל מאל האט דער עבד איינגערעדט דעם אמת'ן בן מלך - און צו דען האט ער אים געפאלגט?
 3 מאל, די ערשטע צוויי מאל האט ער אים געפאלגט, אבער צום דריטן מאל האט ער אים נישט געפאלגט

געווינער אויף בן המלך ופן השפחה #5 איז הילד החשוב מרדכי יהודה היילפרין, בית שמש
 טעלעפאן ***7868

הוילע דמיונות

פאנטאזיע, מיט דעם שטארקייט איז דער בן-המלך אריבער אלע חומות.

מיר קענען אליין פארשטיין דער גמשל ווען מיר טרעפן זיך אן מיט אלע סארטן מניעות און אייגנעדיגנישן און קאפריזן וואס שטייען איבער אונזער אוצר פון יראת שמים, די דמיונות קריכן אריין אין אונזער מוח ווי חומות, אבער צום אמת זענען זיי גישט מער ווי הוילע לופט.

דער עיקר איז מען זאל האבן א שטארקע און דרייסטע הארץ, דאן האט מען מער גישט קיין שום מניעה, ספעציעל די מניעות בגשמיות, ווי געלט אדער ווען חברים אדער שכנים לאכן אפ און שטערן פון טון גוטע זאכן א.ד.ג. אלעס ווערט בטל ומבטל פאר דעם וואס זיין הארץ איז שטארק און פעסט צום באשעפער.

אזא איינער קען מיט זיין שטארקייט פון הארץ אריינלויפן מיט זיכערקייט אין מלחמה קראפט אן פחד, ווי עס ווערט עגליך געברענגט אין ספרים הקדושים.

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב מ"ו)

מען דערציילט נאך א משל אין נאמען פונעם הייליגן בעל שם טוב זכר צדיק לברכה.

א קעניג האט אמאל געלייגט א ריזן אוצר אויף אן ארט, איבער דעם אוצר האט ער ארוםגערינגלט מיט מערערע חומות, די חומות זענען למעשה געווען נאר אן אויגן-פאבלענדעניש.

מענטשן זענען געקומען געבן די חומות - צו קענען הגאה האבן פון די אוצרות, דערגרייכנדיג די הויכע חומות האט זיך זיי געדאכט אז דאס זענען אמת'ע ווענט וואס איז גאר שווער צו צעברעכן. עטליכע מענטשן האבן זיך זאפארט אויסגעדרייט אויף צוריק, א טייל האבן צעבראכן איין חומה אבער דעם צווייטן האבן זיי גישט באוויזן צו צעווארפן.

געווען אזעלכע וואס האבן יא מצליח געווען צו אומווארפן עטליכע חומות אבער פארט זענען געבליבן שטיין עטליכע חומות אומגעשעדיגט. ביז דער בן-המלך איז געקומען צו גיין און זיך אנגערופן: "איך ווייס אז די אלע חומות זענען נאר

א דמיון, זיי קוקן אויס ווי

אמת'ע ווענט, צום

אמת זענען זיי

נאר א

